

עֲצַת הָעוֹף (מעשייה)

- לפני שנים רבות חי בארץ ספרד מלך, וְלוֹ בת נחמדה ויפה ושמה אִיזָבֵּל.
לבת המלך היו משרתים רבים, והם מילאו את כל רצונותיה ומשאלותיה.
לבת המלך היה כלוב מזהב ובו ציפור יפהפייה, שהייתה שרה שירים בכל פעם
שאיזבל ביקשה. בת המלך טיפלה יפה בציפור, האכילה והשקתה אותה, ונראָה
שהציפור מאושרת. 5
- למרות הטיפול הטוב שקיבלה, נמאס לציפור לחיות בכלוב זהב ולעשות את
מצוות בת המלך. היא רצתה לצאת ולחיות בין חברותיה הציפורים, אך היא לא
יכלה לברוח.
- יום אחד שלחה בת המלך את המשרת לעיר רחוקה כדי שיקנה לה דבר מה. שמעה
זאת הציפור וביקשה מהמשרת: "מסור דרישת שלום לציפורים שתפגוש בדרך.
ספר לָהֶן על חיי, ועל כך שאני רוצה לצאת מהכלוב." 10
- המשרת הבטיח למלא את מבוקשה. כשהגיע לעיר, פגש בלָהֶקֶת ציפורים, וסיפר
להן על הציפור של בת המלך. מיד כשסיים את סיפורו, נפלה אחת הציפורים
ועשתה עצמה כמתה.
- הָרִים המשרת את הציפור, ניסה להחיותה אך כל נסיונותיו לא הועילו, והציפור
לא זזה. 15
- הניח המשרת את הציפור על הקרקע. מיד שָׁבָה הציפור לחיים, ועפה לחופשי.
כששב המשרת לארמון, סיפר לציפור של בת המלך את הסיפור המוזר שקרה לו.
לאחר יום ניגשה בת המלך לכלוב וראתה את הציפור שלה מתה. כעסה בת המלך
על המשרתים, והאשימה אֹתָם במות הציפור האהובה עליה. 20
- היא לקחה את הציפור והשליכה אותה אל החצר. כשהציפור הייתה על הקרקע,
היא קמה לתחייה והתעופפה לחופשי.
- מיד הבינו המשרתים את הסיפור שסיפר המשרת על פגישתו עם להקת הציפורים,
ושמחו על הרעיון שהביא חופש לציפור של בת המלך.

תזכורת!

מעשייה – אין בסיס אמיתי לסיפור (כולה דמיון).

אגדה – יש בסיס אמיתי לסיפור.